

ROMÂNIA

**CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA I CIVILĂ**

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 26 Mai 2017

Completul compus din:

Președinte: A B, judecător

Judecător : C D

Grefier : E F

S-a luat în examinare apelul civil formulat de reclamanta G H, împotriva sentinței civile nr.838 din 13 aprilie 2016, pronunțată de Tribunalul Argeș – Secția Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în dosarul nr.2920/109/2015, intimată fiind pârâta I J.

Curtea constată că dezbaterile asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu o eventuală întrebare preliminară s-au desfășurat în ședința din data de 23 mai 2017 și au fost consemnate în încheierea de amânare a pronunțării care face parte integrantă din prezenta încheiere.

Pronunțarea a fost amânată astăzi, 26 mai 2017 când, în urma dezbaterilor, s-a pronunțat următoarea soluție.

CURTEA

Deliberând în condițiile art.395 Cod procedură civilă;

I. Situația de fapt și obiectul cererii de chemare în judecată:

Prin acțiunea înregistrată la data de 31 martie 2015 pe rolul Tribunalului Argeș, reclamanta G H a chemat în judecată pe pârâta I J pentru ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să fie obligată la:

- modificarea Dispoziției de încadrare nr.120 din 30 august 2010, în sensul de a-i fi acordate drepturile salariale ale personalului contractual din luna decembrie 2009, corespunzătoare funcției deținute de reclamantă;

- plata drepturilor salariale cuvenite în calitate de personal contractual, începând cu luna martie 2012, la zi, actualizate cu indicele de inflație;

- modificarea contractului individual de muncă nr.476/16 august 2010 în privința drepturilor salariale cuvenite ca urmare a trecerii sale din categoria funcționarilor publici, în categoria personalului contractual, începând cu luna martie 2012; la aceasta, prin apărător, s-a transmis, la dosar, o cerere de renunțare la judecată, pentru ședința din data de 2 decembrie 2015;

- aplicarea indexării la drepturile salariale astfel cuvenite pe aceeași perioadă și plata lor ca atare;

- plata cheltuielilor de judecată.

Motivând în fapt și în drept cererea, a arătat că a fost trecută din categoria funcționarilor publici, din cadrul structurii interne a pârâtei, în categoria personalului contractual, modificându-i-se doar funcția, nu și salarizarea.

I-a fost stabilit salariul plătit în decembrie 2009 funcționarilor publici, deși, potrivit art.5 alin.1 și 3 din O.M.S. nr.1078/2010, la trecerea pe funcția contractuală, trebuia să beneficieze

CONFORM CU
ORIGINALUL

de drepturile salariale avute de personalul contractual în luna decembrie 2009, dispoziția fiindu-i comunicată abia în luna septembrie 2010.

Or, prin eliberarea din funcția publică, raporturile de serviciu au încetat, născându-se noi raporturi de muncă, de astă dată, contractuale, suspuse, în ceea ce privește salarizarea, Legii nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ce impun ca, pentru personalul nou-încadrat pe funcție, în perioada de aplicare etapizată, salarizarea să se facă la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare.

Prin întâmpinare, pârâta I J a invocat excepția tardivității acțiunii în pretenții salariale pe motiv că dispoziția de încadrare nu a fost contestată în 30 de zile de la comunicare.

Întrucât la data emiterii dispoziției, reclamantul avea calitatea de funcționar public, a susținut că este competentă a soluționa litigiul Secția de contencios administrativ a tribunalului, nu Secția civilă – litigii de muncă, invocând și natura de act administrativ a dispoziției de încadrare.

Pe fond, apărările au constatat în aceea că prin O.M.S. nr.1078/2010 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a structurii organizatorice a direcțiilor de sănătate publice județene, s-a modificat structura organizatorică a instituției, iar personalul a fost încadrat, pe compartimente funcționale, pe funcție publică sau contractuală.

O parte din funcționarii publici au trecut pe funcție contractuală deoarece K L a stabilit, prin acest ordin, că nu mai exercită prerogative de putere publică.

Salariile de bază ale acestui personal trecut de pe funcția publică pe o funcție contractuală au fost stabilite în baza art.30 alin.5 din Legea-cadru nr.330/2009, conform căruia în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din decembrie 2009, astfel: noul salariu de bază, după caz indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la prezenta lege; sporurile prevăzute în anexe, rămase în afara salariului de bază, după caz, indemnizației lunare de încadrare se vor acorda într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009.

Și în aplicarea art.4-7 din OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, s-a păstrat salariul de bază avut la data de 13.12.2009, la care s-au adăugat sporurile introduse în acesta.

S-a considerat a nu fi posibilă o majorare a salariului la 5 ani după stabilire deoarece, potrivit art.8 din Legea-cadru nr.330/2009, în anul 2010, majorarea salariului s-a făcut numai pentru aceia care au avut un nivel mai mic de 705 lei/lună.

În plus, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții similare, conform art.31 din Legea-cadru nr.330/2009, numai pentru personalul nou-încadrat pe funcții în perioada de aplicare etapizată, reclamanta fiind și anterior pierderii, prin lege, a calității de funcționar public, în raport juridic cu același angajator, fără a fi vorba despre o nouă ocupare a unui post vacant prin concurs ci doar a încheiat un alt raport cu acesta, respectiv un contract individual de muncă pentru o funcție contractuală.

Consideră că reclamanta nu se poate raporta la salariul de bază al celui alt personal contractual din instituție, la nivelul decembrie 2009, fiind suficient ca cel ce i-a fost acordat să se situeze între minimul și maximul prevăzute de lege.

Distinct de aceste apărări, intimata a invocat, la 16 martie 2016, excepția autorității lucrului judecat, față de sentința nr.9858/19 sept.2013, definitivă, prin respingerea apelului prin decizia civilă nr.273/6 febr.2014.

Prin sentința civilă nr.838/13 aprilie 2016, pronunțată de Tribunalul Argeș în dosarul nr.2920/109/2015, acțiunea a fost respinsă, în considerarea autorității de lucru judecat de care se bucură anterioara statuare asupra corectitudinii salarizării reclamantei, prin dispoziția de încadrare atacate în litigiul pornit împotriva acesteia, în dosarul nr.794/109/2012*.

În critica adusă soluției, prin apel, reclamanta consideră greșită verificarea identității elementelor judecătii, pentru a se ajunge la necercetarea fondului, prin prisma puterii

lucrului judecat, în sensul că lipsește identitatea de obiect, respectiv, perioada pentru care drepturile salariale se solicită și, mai ales, noile dispoziții de salarizare intrate în vigoare după prima judecată. astfel, în cauza anterioară, drepturile erau solicitate pentru intervalul anterior lunii iunie 2012, în vreme ce, în cauza de față, intervalul este ulterior. Ceea ce instanța nu a observat, este faptul că s-a ajuns ca, la nivelul aceleiași instituții, peroane încadrate în condiții identice, să fie salarizate diferit.

II. Curtea constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art.159 Cod procedură civilă, pentru următoarele motive:

- Este dedusă judecării chestiunea stabilirii drepturilor salariale și a plății personalului dintr-o instituție publică la trecerea de pe funcția publică pe funcția contractuală, operată ulterior datei de 01.01.2010, asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii, în curs de soluționare.

- Chestiunea de drept a efectelor trecerii de pe funcția publică pe funcția contractuală în cadrul aceleiași instituții publice este nouă pentru această instanță de control judiciar, investită cu soluționarea unui număr relativ mare de cauze cu obiect identic și în raport de următoarele împrejurări:

- Pe de o parte, în fața instanței de fond nu a avut loc o dezbatere a problemelor de fond, însă instanței de apel i s-a solicitat pronunțarea direct asupra acesteia, după admiterea criticilor formulate la adresa excepției puterii lucrului judecat.

În calea de atac, K L a comunicat Curții că în cadrul I J existau funcții contractuale similare cu cea pe care a fost trecut reclamantul, și anume cu cea de medic primar, gradația 5, funcții salarizate în anul 2010, între 3161 lei și 3583 lei (fila 29 dosar apel).

La trecerea pe funcția contractuală, reclamantului i-a fost stabilit un salariu de bază de 3162 lei, compus din salariul de bază cf. OUG 115/2004, în valoare de 1920 lei, evident, mult mai mic decât cel al funcției similare, aflat în plată, la care s-a adăugat 480 lei- sporul de vechime în muncă, 211 lei, sporul de prevenție de 116 lei, și 263 lei, prima de stabilitate și 288 lei, spor de încordare psihică foarte ridicată (fila 9 dosar fond).

Din 1 ianuarie 2011, potrivit Dispoziției nr.254/16 febr.2011 a I J și salariul brut de bază de a fost crescut la valoarea de 2728 lei, pentru funcția deținută, de medic primar clasa 81, gradația 5 (fila 13 fond).

- Au fost identificate în practica judiciară soluții ale Curților de Apel Constanța, Tg.Mureș, Galați și București de admitere a acțiunii cu același obiect, considerentele avute în vedere fiind următoarele:

- trecerea reclamantului din funcția publică de execuție în cea contractuală de execuție se încadrează în dispozițiile art.31 din Legea-cadru nr.330/2009, nefiind necesară promovarea sau încadrarea pe bază de concurs;

- asimilarea reclamantului cu personalul nou-încadrat, pentru care salarizarea se face conform art.31 din Legea-cadru nr.330/2009, adică la nivelul aflat în plată pentru funcții similare, rezultă și din încheierea unui contract individual de muncă după trecerea de pe funcția publică pe cea contractuală;

- potrivit art.31 din Legea-cadru nr.330/2009 salarizarea la nivelul în plată pentru funcții similare se realizează pentru personalul nou-încadrat pe funcții, nu numai pentru personalul nou încadrat în unitate;

- contractul individual de muncă încheiat între părți certifică situația încadrării reclamantului în noul post de personal contractual; în cauză este vorba despre o reșezare a funcțiilor.

O opinie concordantă este în sensul aplicării prevederilor art.30 alin.5 din Legea nr.330/2009, însă menținerea în plată trebuie să se raporteze la funcția similară ce va fi ocupată după reîncadrare (Curtea de Apel București).

Soluțiile contrare ale Curții de Apel Pitești și ale Curții de Apel Alba Iulia sunt în sensul că, indiferent de situațiile care pot apărea la încadrarea pe funcție

CONFIRMĂRI
ORIGINALUL

nr.330/2009, salarizarea se face cu menținerea salariilor avute la 31.12.2009, adică a salariului de funcționar public, în cazul de față, chiar dacă este mai mic decât cel de personal contractual.

O altă soluție dată de un complet al Curții de Apel Pitești a considerat corect reținută situația de fapt în sensul că în cadrul I J nu au existat și nu există persoane cu funcții similare aceleia de asistent medical principal PL, gradația 4, funcție contractuală pe care a fost trecut reclamantul de pe funcția publică. S-a constatat că reclamantul nu a arătat în acțiune care este salariul la care ar fi trebuit să se raporteze angajatorul la momentul trecerii dintr-o funcție în alta.

Așadar, nevoia sesizării este dată de situația în care, pe raza diferitelor Curți de Apel, orientările jurisprudențiale sunt diferite, în privința unei categorii de salariați similare, impunându-se, deci, potrivit rolului hotărârii preliminare, de evitare, pentru viitor, a unor asemenea diferențe de interpretare a legii.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept

Reclamantul și-a exprimat doar acordul pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în această procedură.

Intimata-pârâtă I J a invocat soluția definitiv pronunțată în litigiul purtat între părți cu privire la modalitatea de stabilire a salariului pentru funcția ocupată prin contract de muncă ale Curții de Apel Pitești, ca opunându-se unei alte modalități de stabilire a acestuia sub imperiul legilor următoare de salarizare, motiv pentru care nu ar mai fi necesară solicitarea dezlegării chestiunii de drept.

IV. Opinia completului de judecată

Obiectul judecății de față îl constituie plata drepturilor salariale cuvenite pentru activitatea exercitată în baza unui contract de muncă, iar nu a unui act de numire în funcție de autoritate publică.

Aceasta este distinctă de contestarea dispoziției de trecere de pe funcția publică de execuție, pe cea contractuală de execuție, câtă vreme reclamanta nu este nemulțumită de această schimbare a naturii raporturilor juridice dintre părți și nu solicită revenirea pe vechea funcție publică, deci nu își contestă opțiunea.

Curtea consideră că și o judecată anterioară, cu același obiect al plății drepturilor salariale la nivelul funcției contractuale similare aflat în plată, pentru o perioadă anterioară celei din prezentul litigiu, nu poate fi invocată ca efect negativ al puterii de lucru judecat deoarece legiuitorul a adoptat acte normative de salarizare distincte pentru fiecare an calendaristic.

Situația de fapt este aceea că, prin efectul reorganizării instituției publice pârâte, ca urmare a punerii în aplicare a prevederilor art.5 alin.3 din O.M.S.nr.1078/2010, a avut loc trecerea reclamantului de pe funcția publică de execuție de referent superior treapta 1 de salarizare, gradația 5, pe funcția contractuală de asistent medical principal PL, gradația 5, în cadrul aceluiași compartiment redenumit.

Raportul de serviciu ca funcționar public a încetat, situație urmată de încheierea contractului individual de muncă.

Instituția publică angajatoare a recunoscut că avea la acel moment și că are, în prezent ocupate, funcții contractuale similare celei pe care a fost trecută reclamanta, cu un nivel de salarizare superior celui stabilit reclamantului prin menținerea salariului avut pentru funcția publică și aplicării unei majorări de numai 123 lei, cu un alt temei sau chiar pe temeiul acordării de sporuri, parțial, de la funcția contractuală similară.

La momentul 01.10.2010, al trecerii de pe funcția publică pe funcția contractuală, art.31 din Legea-cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice prevedea că pentru personalul nou-încadrat în funcții în perioada de aplicare etapizată, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții similare.

În cazul dedus prezentei judecăți este vorba despre personal nou-încadrat deoarece s-au născut între părți raporturi juridice noi, guvernate de dispozițiile Codului muncii, funcția nouă fiind cea contractuală, diferită de funcția publică, ale cărei atribuții și responsabilități sunt stabilite conform art.2 din Legea nr.188/1999 privind statutul funcționarilor publici, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către autoritățile administrative.

Dacă s-ar considera aplicabile dispozițiile art.30 alin.(5) din Legea-cadru nr.330/2009, nu trebuie omisă din vedere situația de fapt reglementată de acest alineat, și anume aceea prevăzută de art.30 alin.(3) constând în reîncadrarea personalului pe aceeași funcție, corespunzătoare tranșelor de vechime în muncă, categoriei, gradului și treptei profesionale.

Or, reclamantul nu a mai fost reîncadrat din 01.10.2010 pe aceeași funcție, ci pe o funcție nouă, distinctă de cea publică, așa cum s-a arătat, cu un regim juridic total diferit.

De aceea, nu avea ce să se mențină în plată, câtă vreme nici funcția ocupată anterior nu era menținută.

Deci la momentul trecerii de pe funcția publică pe funcția contractuală exista text de lege care reglementa salarizarea, și anume art.31 din Legea nr.330/2009.

Pentru anii următori 2011, 2012 până în prezent, reclamantul a fost reîncadrat pe aceeași funcție contractuală, art.33 din Legea-cadru nr.284/2010, în vigoare, stabilind că reîncadrarea personalului se face corespunzător tranșelor de vechime, pe funcția corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale deținute, stabilindu-se clasa de salarizare și coeficientul de ierarhizare corespunzător acesteia.

Pentru anul 2012, ce se află în interiorul perioadei din litigiu, plata efectivă reglementată de art.1 din OUG nr.80/2010, aprobată prin Lega nr.283/2011, este constituită din drepturile salariale care se cuveneau reclamantului pentru funcția contractuală în decembrie 2011, respectiv cele aflate în plată la 01.10.2010 pentru funcția contractuală similară pe care a fost atunci trecut.

Din iunie 2012 aceasta își desfășoară activitatea în aceleași condiții ca cele din decembrie 2011, date de funcția contractuală.

Dispoziții similare de menținere în plată a drepturilor cuvenite în anul anterior se regăsesc începând cu anul 2013 în art.1 din OUG nr.84/2012, art.1 din OUG nr.103/2013 și art.1 din OUG nr.83/2014.

Art.5 din OUG nr.83/2014, aprobată prin Legea nr.71/2015, reafirmă, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, dreptul la salarizare egală cu cea aflată în plată pentru funcții similare din instituția/autoritatea publică.

De asemenea, reafirmă și în cazul încadrării personalului pe funcții de același fel, cum este situația reclamantului din 2011 încoace, regula salarizării la nivelul maxim aflat în plată pentru aceeași funcție contractuală.

Această regulă era prevăzută de art.2 din OUG nr.80/2010, art.2 din OUG nr.84/2012, art.5 din OUG nr.103/2013.

Ca urmare, atât de la momentul aprobării OUG nr.83/2014 prin Legea nr.71/2015, cât și de la adoptarea OUG nr.80/2010, adică din anul 2011, plata unei funcții contractuale nu se putea situa la un nivel inferior plății funcției contractuale identice.

Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut prin Decizia nr.23/2016 pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, că prin adoptarea art.1 alin.5¹ din OUG nr.83/2014, care instituie aducerea salariilor de bază și a sporurilor având cuantum mai mic la nivelul aflat în plată pentru funcția similară din cadrul aceleiași instituții/autorități publice, indiferent că personalul este nou-încadrat sau este încadrat pe aceeași funcție, s-a asumat de către legiuitor egalitatea de tratament juridic între categoriile de personal din sectorul bugetar care desfășoară muncă de valoare egală prin asigurarea plății de remunerații egale, ordinea juridică comunitară permițând, pe de altă parte, tuturor persoanelor care se consideră nedreptățite de o discriminare rezultată dintr-un act normativ, să o invoce efectiv în litigiile de pe rolul instanțelor naționale.

Plecând de la această dezlegare a problemei plății pentru funcții similare, întrebarea acestei instanțe legată de eventuala dependență a prezentului litigiu de contestația la dispoziția de

CONFORM CU
ORIGINALUL

încadrare pentru prima dată pe funcția contractuală este formulată și pentru a se stabili dacă hotărârea pronunțată într-un litigiu anterior purtat privitor la trecerea de pe funcția publică pe funcția contractuală și la plata cuvenită ca urmare a acestei schimbări de funcție, poate fi invocată ca având autoritate de lucru judecat în privința plății drepturilor salariale pentru perioade ulterioare intervalului dedus acelei judecăți, supuse unor legi noi.

Revenind la evoluția legislației, dispoziții similare în sensul salarizării egale pentru funcții identice se regăsesc în dispozițiile art.4 din OUG nr.57/2015 pentru anul 2016 și pentru anul 2017.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE :**

În baza art.519-520 Cod procedură civilă, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

- Dacă trecerea personalului de pe funcția publică de execuție din cadrul instituției/autorității publice pe funcție contractuală, urmată de încetarea raportului de serviciu al funcționarului public și de încheierea de noi raporturi juridice, de muncă, reprezintă încadrare nouă pe funcție în sensul art.31 din Legea nr.330/2009.

- În caz afirmativ, dacă salarizarea personalului nou-încadrat pe funcția contractuală se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții contractuale similare, în cazul în care acestea există.

- Dacă plata corespunzătoare funcției contractuale similare este distinctă și independentă de contestarea dispoziției de încadrare pe funcția contractuală și de stabilire a salariului inițial.

- Dacă în raport de dispozițiile art.31 din Legea nr.330/2009, art.1 și art.2 din O.U.G.nr.80/2010, art.2 din O.U.G.nr.84/2012, art.5 din O.U.G. nr.103/2013, art.5 coroborat cu art.5 alin.(1)¹ din O.U.G.nr.83/2014, respectiv art.1¹ alin.(1) și (5) din O.U.G nr.70/2014, introdus prin Legea nr.185/2015, care reafirmă anual, pentru personalul numit în aceeași instituție pe funcție de același fel, plata la nivelul funcțiilor similare, operează efectul pozitiv al autorității de lucru judecat pentru cazul în care, față de perioada imediat următoare trecerii de pe funcția publică pe o funcție contractuală, prin hotărâre judecătorească definitivă anterior sesizării prezentei instanțe, s-a stabilit că plata pentru noua funcție contractuală a fost legal determinată și efectuată potrivit dispozițiilor Legii nr.330/2009.

Suspendă judecata cauzei, până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 25 mai 2017, la Curtea de Apel Pitești, Secția I-a civilă.

Președinte,
A B

Judecător,
C D

Grefier,
Nicoleta Silvia Baraghin

